

МИСИОНСКИ СТИХОВИ

Евангелски активности
на верниците

ВТОРО ТРИМЕСЕЧЈЕ 2022

Сабоџа, 2 април 2022

„...зашто царскиот налог беше итен“

Да го прочитаме текстот **1. Самоилова 21,8:**

„Давид го праша Авимелеха: „А немаш ли тука при рака некакво копје или меч? Не го зедев со себе ни својот меч ни своето оружје, зашто царскиот налог беше итен.“

Итноста на задачата налага веднаш да реагираме. Таа бара првенство, како што споменатиот „налог беше итен“.

„Додека размислувам за настаните во градовите кои се очигледно под власт на сатаната, се прашувам, како ќе заврши сето тоа? Расипаноста во многу градови сè повеќе се шири. Сведоци сме дека насекаде околу нас постојат сè поголеми злосторства и неправди. Општеството се запознава со сè понови облици на идолопоклонство. Во секоја земја луѓето се трудат да пронајдат нешто ново. Насекаде се шири лекомисленост во постапките и општо бунило. Нема сомнение, градовите на оваа Земја стануваат како градовите Содом и Гомора.

Ние, како народ, треба да го забрземе делото во големите градови, кои го попречиле недостатокот од работници, средства и дух на посветеност. „...зашто е близу крајот на сè.“ Немаме време за губење. Мора отворено да се соочиме со нашата работа и што побргу, бестрашно и храбро, да појдеме напред“ (*Евангелизам*, стр. 28.29).

Ние не сме пророци за да кажеме уште колку време имаме за проповедање, но едно не смееме да заборавиме – дека времето минува.

Не би смееле да размислуваме и да зборуваме како неверниот слуга: **„Мојот господар ќе се забави долго“ (Матеј 24,48)**

Денешниот свет е насочен кон материјалното и препуштен на забавите и она што ќе му донесе времено задоволство. Но времето да се опомене светот е толку кратко, а вечниот живот толку драгоцен! Треба правилно да го ползуваме нашето време и да сфатиме дека треба да го земеме „шлемот на спасението и мечот на Духот - кој е Божјото слово“ и да му го објавуваме на светот што пропаѓа.

Разговарајте во класата:

1. **Како можам да ги впрегнам на работа своите раце и срцето во црквата?**
2. **Кој е мојот удел во Господовото дело?**
3. **Како може секој верник да учествува во мисионската работа?**

Молете се на Бога да разберете дека „работата е итна“!

Саботиа, 9 април 2022

Божји дар за Немија

За време на израелското ропство во Вавилон, Ерусалим лежел во урнатини. Бог го подигнал Немија и го надарил со оние вештини кои му биле потребни, а потоа го повикал да ја изврши задачата да го обнови градот. Немија во визија ја видел целта – отстранување на „големата неволја и срам“ од Божјиот народ.

„Зошто ти е нажалено лицето, иако не си болен? Тоа може само да значи дека имаш тага на срцето.“ Јас многу се уплашив и му реков на царот: „Вечно да си жив, царе! Како да не ми биде тажно лицето кога градот, домот, каде што се гробовите на предците мои, е запустен и портите негови со оган се изгорени!“ И царот ми рече: „Па што бараш?“ Јас се помолив на небесниот Бог и му одговорив на царот: „Ако му е угодно на царот, и ако твојот слуга нашол благоволение пред лицето твое, тогаш испрати ме во Јудеја, во градот, каде што се гробовите на предците мои за да го изсидам“ (Немија 2,2-5).

Со организирање во многу групи за работа во помали делови од градот, и благодарение на далековидноста на визијата, Немија ги побарал од царот оние средства што му биле потребни за да ја оствари својата задача. Самиот тој не учествувал во самата изградба, туку постојано работел на тоа да го отстрани притисокот што им се заканувал на неговите работници. „Кога Санавалат слушна дека

ги сидаме сидовите, се налути и додеваше многу и се подигруваше со Јудејците“. Но, Немија, барајќи од своите луѓе свечени ветувања за соработка, тој постојано ги храбрел. Цврсто се спротивставил на противењата и нападите, сè додека работата не била завршена.

Забележете, Немија отишол кај царот, барал и материјална помош, ги отстранил притисоците, ги храбрел работниците и се спротивставувал на нападите. Примерот на Немија со раководењето очигледно покажувал дар на управување, кој се состоел од четири дела:

- 1. Организираност и инвенитивност*
- 2. Далекувидност на целиите и сосредоточена преданост*
- 3. Способност да ги вдахне другите*
- 4. Истрајност.*

Сето тоа укажува на присутноста на дарот на управување под божествено вдахновение, кое на црквата ѝ е мошне потребно.

Основна цел во животот на Немија била „продуктивноста“, според која требало да се оствари посебна задача. Сите негови напори биле насочени кон таа задача.

Размислувајте и молете се Бог да ви открие која е вашата задача која би можеле најдобро да ја извршувате за напредок на неговото дело.

Сабота, 16 април 2022

Божји дар за Јован

Дарот на саканиот ученик Јован бил во една сосем поинаква област во однос на дарот што го имал Немија, а за кој разговаравме минатата сабота. Јовановото учење и неговите лични ставови покажуваат дека негова главна преокупација била „љубовта“. За Јован биле особено важни добрите, благородни односи со другите луѓе кои го окружувале.

Јован воспоставил мошне блиска заедница со Исуса. Всушност, Јован за себе зборува како за ученик „кого Исус го сакаше“. Зборовите како што се *радосиј, заедница, надеж и доверба*, често се сретнуваат во неговото прво и второ послание.

Срцевината на неговата порака се состоела во тоа да ги поттикне и да ги поведе христијаните подлабоко да го сакаат Христа и едни со други. Основна цел на Јован била да ги излечи раните, да ги отстрани пречките меѓу луѓето.

Со префинети чувства кон оние што го окружувале, сериозно заинтересиран за нивните физички потреби, Јован на прекрасен начин го прикажал дарот на милоста.

Дарот на милоста често се открива во способноста да ја почувствуваме вистинската болка на другите и вистинската потреба за подлабоко пријателство, во кое владее заемна приврзаност.

Дарот на милоста што го покажал Јован, се состои од три дела:

1. *Способноста да ги поведе луѓето да чекорат во љубовта и исполнењето со љубов кон Христа и меѓусебно.*
2. *Подготвеноста да ги лекува раните на луѓето.*
3. *Помагање во рушењето на пречки меѓу луѓето.*

Според тоа, некои од факторите на тој дар на милоста би можеле да бидат љубовта, сочувствителноста и помирливоста или пријателството.

Му благодарам на Бога за даровите на Духот. Како што на Црквата ѝ требаат луѓе како што бил Немија, луѓе кои организираат, кои вдахнуваат, исто така, потребни ни се и луѓе како што бил Јован – нежни и полни со љубов, луѓе кои длабоко ги сфатиле зборовите: „Возљубени, кога така нè возљуби Бог, тогаш и ние сме должни да се љубиме еден со друг...“

Сабота, 23 април 2022

Три основни категории на дарови

Три истакнати глави од Библијата зборуваат за предметот на духовните дарови. Тоа се 1. Коринќаните 12 глава, Ефесјаните 4 глава и Римјаните 12 глава. Некои луѓе се обиделе да го утврдат точниот број дарови. Има некои кои тврдат дека има 21, па дури и 28. Меѓутоа, ако и Библијата зборува за само 28 дарови, а бидејќи манифестациите на Духот се неограничени, зошто да не се сложиме дека такви можности има далеку повеќе?

Постојат повеќе начини тие дарови да се поделат и да се класифицираат. Едниот од нив, и најкорисниот, ги дели даровите во три основни категории:

1. Дарови на служба
2. Дарови на манифестација
3. Дарови на мотивација

1. Дарови на служба: овие дарови ја овозможуваат христијанската служба преку црквата. Овие дарови, опишани во Ефесјаните, ја опфаќаат службата на пасторите, учителите, управителите, пророците и апостолите.

2. Даровите на манифестации: тоа се натприродни резултати на дејствувањето на Светиот Дух во нашиот живот и во животот на оние на кои им служиме. Добри примери би биле верата, гостопримливоста, мудроста, чудата.

3. Дарови на мотивација: на верникот му даваат сила да се сосредоточи на одредени аспекти на христијанската грижа. Верникот ја извршува таа служба благодарение на присутноста на Светиот Дух, кој му дава сила. Секој христијанин има барем еден од даровите на мотивација, спомнати во Римјаните 12,6-8: „И имаме разни дарби, според дадената ни благодат: ако е пророштво, нека е согласно со верата! Ако е служење нека служи! Ако е некој учител - нека поучува! Кој има дар за утеха - нека утешува! Кој раздава, нека дава

богато! Кој управува, нека биде ревносен! Кој покажува милост, нека го прави тоа весело!“

Сабота, 30 април 2022

Даровите на мотивација

Третата група дарови, коишто ги нарековме дарови на мотивација, пред секого од нас поставуваат една основна цел, особено во областа на службата во рамките на Црквата како тело. Рековме дека секој христијанин има барем еден дар на мотивација. Тој може да има еден или повеќе дарови на служба и неограничен број дарови на манифестации. Бидејќи даровите на мотивација ја сочинуваат основата на службата во Црквата, ве повикувам внимателно да го проучиме секој од нив.

Во Римјаните 12,5-8 читаме: „Така и ние, мнозината, сме едно тело во Христа, а како поединци - членови сме еден на друг. И имаме разни дарби, според дадената ни благодат: ако е пророштво, нека е согласно со верата! Ако е служење нека служи! Ако е некој учител - нека поучува! Кој има дар за утеха - нека утешува! Кој раздава, нека дава богато! Кој управува, нека биде ревносен! Кој покажува милост, нека го прави тоа весело!“

Во оваа глава го добиваме основниот список на дарови кои им се дадени на верниците – поединци, со кои Црквата може да ја оствари својата служба:

1. *Пророштво*: (проповедање на Божјата вест): се однесува на способноста да се објавува божествената вистина, така што Библијата станува жива во нивните уши. Истакнатиот пример на овој дар е Петровото проповедање на денот Педесетница.

2. *Служба*: претставува способност несебично да ги задоволуваме потребите на другите луѓе. Подготвеност да ги вложиме времето, талентите и средствата што ни ги дарувал Бог за да им помогне на другите. Служба без да очекуваме да ни биде возвратено,

без помисла да примиме пофалба или некаква награда, туку доброволно и од срце, како за Господа (Ефесјаните 6,7).

3. *Поучување*: Способност јасно и разбирливо да ја објасниме Божјата реч, помагајќи им на слушателите да ја сфатат вистината и да постапуваат во согласност со неа.

4. *Тешење (храбрење)*: Способност дадена од Бога да ги повикуваме луѓето на активност, да ги исправаме нивните пропусти со многу љубов, да ги поттикнуваме да ги променат своите постапки и да ги усогласат со Божјата волја, внимавајќи притоа да не ги повредиме или обесхрабриме.

5. *Давање*: Способност великодушно да даваме за ги задоволиме туѓите потреби, без оглед дали имаме многу или малку. Ова посебно се однесува на способноста да даваме материјална помош со радост.

6. *Управување*: дар на предвидување на далекусежни цели, а потоа организирање и управување со она што го имаме на располагање, со можностите и персоналот, за да се остварат тие цели.

7. *Милосѝ*: (добрина, гостопримство): способност да негуваме сочувство кон оние кои се наоѓаат во неволја и да им помогнеме на љубезен и срдечен начин, навистина да се заложиме за нив. Тоа значи вистински да се соживееме и да сочувствуваме со лицата кои страдаат од тешки ментални, емоционални и физички проблеми.

Сабоѝа, 7 мај 2022

Сликовит приказ на даровите

Еден познат автор користи една убава слика со намера да илустрира како да се дополнат тие дарови за да се оствари Божјата намера за неговата Црква.

Една вечер, додека, по заедничкиот оброк, ја изнесувала тортата пред гостите, домаќинката се сопнала и прекрасната торта паднала на подот.

Ако меѓу гостите е присутен некој со дар на проповедање (објавување на вистината) можеби ќе се обиде да ја укори домаќинката со зборовите: „Марија, не мора толку да брзаш поради нас.“

Анализирајќи ја ситуацијата, лицето со дар на учење, можеби би рекло: „Тортата сигурно паднала поради теписончето поставено пред вратата од трпезаријата, кое е предебело.“ Тој ќе биде склон да анализира што се случило.

Лицето со дар на управување веднаш ќе го согледа проблемот и ќе најде решение: „Златко, појди и донеси ја крпата! Ана, ајде помогни ми ова да се собере! Марија, ајде заедно да направиме друга торта!“

Лицето со дар на служење веднаш ќе скокне да помогне на некој начин.

А лицето со дар на давање ќе воскликне и ќе каже: „Ќе појдам до продавницата да купам друга убава торта.“

Лицето со дар на милост ќе се обиде да ја олесни непријатноста во која се нашла со зборовите: „Немој да се грижиш, тоа ми се случило и мене.“

Лицето со дар на охрабрување заклучува: „Нам и онака не ни е неопходен тој вишок на калории.“

Ете, како сме си едни на други потребни! На Божјата Црква ѝ е потребен целокупниот спектар од духовни дарови.

Сабота, 14 мај 2022

Како да ги откриете своите духовни дарови?

Да ги откриеме сопствените дарови значи да ја доживееме полнотата и радоста во Божјата служба. Да станеме свесни за даровите, значи да почувствуваме и да препознаеме каде ни е местото во Христовото тело. Тогаш го запознаваме изворот на својот успех и служба во Божјето дело.

Можеби ќе прашате „Добро, како треба тоа да го направам?“ или „Кои се моите дарови?“

Следните шест чекори можат да ти помогнат да ги откриеш сопствените духовни дарови:

1. *Посвети му го својот живот на Бога и побарај од него мудрост, верувајќи дека Тој ќе ти го открие тоа (Јаков 1,5). Имај на ум – Тој сака да ти ги открие своите дарови.*

2. *Верувај дека Бог, како што веќе ти дарувал најмалку еден духовен дар, со кој треба да извршуваш одредена работа во неговата служба (Матеј 7,7) Со радост чекај на Господа!*

3. *Внимателно прочитај ги текстовите во Римјаниите 12,6-8; 1. Коринќаниите 12. глава, молејќи се на Бога да те упати во твоето подрачје на служба.*

4. *Анализирај ги своите способности!* Испитај ги своите чувства! Светиот Дух ќе ти покаже како можеш да бидеш среќен и продуктивен во службата. Ако си продуктивен во некое подрачје на службата и уживаш во таквата работа, веројатно ги поседуваш тие дарови од таа област.

5. *Очекувај Бог да ги испорочи.* Бидејќи тоа се дарови на Духот предвидени да го унапредат Христовото тело, Бог ќе го сврти вниманието на другите за даровите што ти ги дал на тебе лично. „...Неопходно е другите делови од Христовото тело да имаат последен збор во потврдувањето на твојот дар“ (Питер Вагнер, „Твојата црква може да расте“).

Кога секој ќе го заземе своето место во службата и ќе дејствува со своите посебни дарови, Божјиот Дух ќе нè воведе во искуство со најголема експлозија на растот во историјата!

Големата и славна вистина во врска со духовните дарови гласи: Секој од нас е важен. Секој од нас е значаен и потребен. Ние не можеме сите да работиме иста работа, но секој од нас може – според можностите со коишто Бог нè дарувал – да го прави токму она со кое ќе може да го унапреди Божјото дело!

Сабойа, 21 мај 2022

Мали работни групи

Прекрасно е чувството што знаеме дека Бог на секого од нас му дал дарови кои треба да ги употреби во негова слава. Кога стануваме христијани, природните таленти што порано сме ги користеле за задоволување на личните желби, со дејствувањето на Светиот Дух, тие се пренасочени во служба за Бога. Истиот тој Свет Дух, со своето божествено дејствување, всадува во нас нови дарови или способности, за најпрво со нив да го унапредуваме Божјето дело на Земјата.

Како што веќе сфативме, Црквата можеме да ја споредиме со човечкото тело. Тоа има многу различни делови, од кои секој е важен за нормална функција на самото тело. На сличен начин Бог во нашата Црква довел различни верници, од кои секој е неопходен за таа да функционира како едно тело.

Во 1. Коринќаните 12, 18-22 Павле ја опишува важноста на секој поединечен верник.

Додека размислуваме за човечкото тело, доаѓаме до некои делови кои навидум не се особено потребни. Да помислиме за миг на трепките. Тие се толку мал дел од телото. Меѓутоа, без нив очите мошне бргу би почнале да солзат поради пращината во воздухот. Влажните очи набргу ќе го заматат погледот. Замаглениот вид би можел да го попречи музичарот да не ги види нотите, учителот го чита својот текст, или секретарката да ги гледа буквите на својата машина за пишување. Заматениот поглед може да предизвика мноштво проблеми. Трепките, иако изгледаат безначајни и како нешто без што може да се живее, сепак се значаен дел од телото.

Секој дар што Бог им го дал служи за изградување на црквата и објавување на евангелието на луѓето во таа област. Божји план е неговите дарови да се употребат. Мислам дека е корисно да обратиме внимание на една мисла: сите дарови се дадени за служба; многуте дарови во Црквата даваат многу различни прилики за служба.

Сабота, 28 мај 2022

„Зошто стоите тука цел ден без работа?“

Во параболата за лозјето Исус прашува група луѓе кои стојат на улица: „Зошто стоите тука цел ден без работа? Отидете и вие во моето лозје“ (Матеј 20,1-16). Истото тоа прашање се поставува низ вековите, го прободува балонот на нашето слободно време и се забодува во нашето срце.

„Зошто стоите тука без работа?“ Секој од нас примил дар за да може да му служи на Господа. Вистинската среќа доаѓа кога ќе ги препознаеме даровите коишто ни ги дал Бог и службата во која сме повикани.

Бог го повикал Мојсеја

Низ сите векови Бог им упатувал повик на луѓето да му служат. Во деновите кога древниот Израел бил во ропство, Бог го повикал Мојсеја да го ослободи тој народ. Како што Мојсеј бил повикан да служи, и до тебе и до мене е упатен истиот тој повик. Секој христијанин лично Христос го повикува да му служи со своите дарови и да ги употреби за ослободување на оние кои се наоѓаат во оковите на гевот.

Можеби ќе се сетите што рекол Мојсеј кога Бог го повикал во служба. Тој рекол: – Боже, јас не сум речит. Не зборувам течно. Испрати го мојот брат Арон. Ти веројатно си погрешил во својот повик. Испрати некој друг! Извештајот за дијалогот меѓу Мојсеја и Бога го наоѓаме во 2. Мојсеева 4,1.2.

Откако Мојсеј негативно одговорил на Божјиот повик, Бог го прашал: „Мојсеј, што ти е тоа во раката?“

„Стап, Господе“ следел одговорот. „Обичен стап што го употребував четириесет години чувајќи ги овците. Тоа е оној ист стап на кој се потпирав качувајќи се по карпите. Тоа е стапот што го употребував за да ги избркам лавовите и мечките. Најобичен стап, Господе.“

На тоа Бог му одговорил: „Тој стап Јас ќе го употребам за да го благословам Израел. Мојсеј, кога ќе го подигнеш тој стап, пред вас ќе се отвори Црвеното Море. Кога со тој стап ќе удриш по карпа, од неа ќе потече и вода. Кога ќе го подигнеш, цела војска ќе биде победена. Мојсеј, што ти е тоа во раката?“

„Стап, Господе, обичен стап.“

„Мојсеј, со него ти дадов сè што ти е потребно за да го ослободиш мојот народ.“

Со вера Мојсеј сфатил дека Бог, со својата божествена рака, навистина му дал сè што му било потребно за да го ослободи израелскиот народ. Сите дарови што ти се потребни за служба во Божјето дело веќе ти се дадени! И сосем е сигурно дека тие можат да се развијат.

Саботиа, 4 јуни 2022

„Што ти е тоа во раката?“

Дали е можно вака да размислуваме: „О, кога би можел да проповедам како Били Греем или да пеам како членовите на квартетот Ил диво! Кога Библијата би ја познавал како проповедник... тогаш би можел да служам.“ Бог одговара: „Што ти е тоа во раката? Обрати внимание на даровите што ти ги дадов.“

Се сеќавате ли на чудата што ги направил Христос на падините во Галилеја и кога нахранил пет илјади луѓе? Учениците рекле: „Господе, немаме доволно храна да го нахраниме сиот овој народ. Што да направиме?“ Исус тогаш се свртел кон Филипа: „Филипе, што имаме?“ Но, Андреј одговорил и рекол: „Тука има едно момче кое има пет јачмени лебови и две риби“ Исус рекол: „Тоа е доволно.“ Исус ги зел тие пет леба и две риби, ги умножил, ги благословил, и пет илјади луѓе имаат доволно за храна. Исус не ги испратил учениците во пекарница во Ерусалим за да набават леб. Не ги испратил ни кај некој голем добротворец, од кого би побарале пари за да ку-

пат доволно леб за петте илјади луѓе. Напротив, Исус едноставно го прашал Андреја: „Колку имаме?“, и потоа рекол: „Тоа е доволно.“

Бог Црквата ја дарувал со сите потребни дарови

Ние знаеме дека Бог на нашата Црква ѝ ги дал сите потребни духовни дарови, кои, кога ќе ги организираме и канализираме во креативна работа за Господа, ќе направиме Црквата да расте. Сите дарови кои се потребни за растење веќе се присутни во нашата црква. Кога ќе го забележиме секој таков дар и ќе го ставиме на неговото место и ако секој верник земе учество и ги користи своите дарови на слава на Бога, Светиот Дух ќе нè вдахне и ќе нè благослови, па Црквата силно и успешно ќе тргне напред.

Сабоџа, 11 јуни 2022

Како да се организираат даровите?

Да го поставиме следното прашање: Каков е Божјиот план во врска со организацијата на даровите? Повторно да се потсетиме на човечкото тело. Да забележиме дека ниту еден телесен орган не функционира сам. Секој од нив е дел од систем. Така, постои систем за дишење, крвоток, систем на органите за варење, мускулатурно-скелетен систем, и други. Секој од тие системи е составен од група органи кои, заедно работејќи, му овозможуваат на системот да ја извршува својата задача. Сите системи се дел од телото. Кога сите системи соработуваат, телото може да функционира.

Во телото нема независни единици, нема ништо што постои само за себе. Сите зависат едни од други. На ист начин, за Црквата да може да расте, неопходно е даровите да бидат организирани во системи. Сите тие системи на телото на Црквата, кои заемно соработуваат, придонесуваат Црквата да живее и да расте.

Да го употребиме човечкото тело за уште една илустрација. Да претпоставиме дека се наоѓаме на излет во планина. Одејќи по па-

теката нагоре, зад едно дрво одеднаш очи в очи се сретнувам со мечка. Во истиот миг срцето почнува побрзо да ми чука; кога срцето побрзо чука тоа донесува поголемо количество крв која патува низ крвните садови на моето тело. Садовите се шират, за да примат зголемен проток на крвта. Почнувам да дишам многу подлабоко. Белите дробови добиваат поголемо количество кислород. Зениците се шират, за да можам подобро да гледам. Мускулите се стегаат и стануваат како затегнати челични жици и јас сум подготвен да се борам – или уште подобро – да бегам. Секој телесен орган соработува во насока на брза акција. Кога сите системи функционираат со максимална сила, јас почнувам да трчам.

На сличен начин функционира и Христовото тело. Нашата Црква може да расте само ако секој дар што ни е даден преку Светиот Дух е насочен кон примарната цел – проповедање на евангелието.

Саботиа, 18 јуни 2022

Библиски темел за служба во мали групи

За црквата да може да работи со максимална сила, таа мора да биде организирана во помали кругови. Тие помали кругови работат како системи во различни подрачја, со што го придонесуваат за растот на Црквата како целина. Луѓето кои се дел од мали групи се чувствуваат меѓусебно и како црква поповрзани, се молат за начини на кои можат да служат и имаат систем за поддршка и охрабрување. Во Библијата наоѓаме поуки, водство и увид во значењето и придобивките од тоа да се биде дел од заедницата на верници.

Јотор

Под Божјо вдохновение, Јотор согледува дека Мојсеј не може да раководи со сите активности. Во 18. глава од 2. Книга Мојсеева Јотор му пристапува на Мојсеја и му вели тие три милиони Израелци да ги подели во подгрупи од илјада, сто, педесет и десет. Тој основен принцип на децентрализирање на одговорноста и основање

малку работни кругови е основно средство за успех во растењето на Црквата.

Исус

Истиот принцип го наоѓаме во Новиот завет. Исус, најголемиот евангелист, организирал еден мал круг кога ја започнал својата служба. Исус околу себе собрал дванаесет обични луѓе, од кои секој имал поинакви дарови. Дури и еден површен поглед на учениците ќе ни ја покаже нивната нееднаквост, нивните разлики. Но и покрај тоа, токму тие едноставни дарови им помогнале на учениците да го постават темелот на христијанската Црква!

Петар

Еден од нив бил и Петар, со очигледен дар на проповедање. Петар бил брз на говор. Имал природен дар на говорништво. Секако, неговото воодушевување го навело на некои непромислени дела. Меѓутоа, неговата проповед на денот Педесетница е доказ за неговиот дар на проповедање. Исус тоа го забележал.

Јован

Од друга страна, како што порано спомнавме, Јовановото поучување и личните меѓучовечки односи коишто тој ги негувал, покажуваат дека главно средство на неговата работа била љубовта. Зборот „љубов“ тој го користел повеќе од сите други библиски писатели. Животот на апостолот бил во соодветство со неговото учење. Љубовта кон Христа што горела во неговото срце го гонела семерно и неуморно да се залага за своите ближни, а особено за своите браќа во христијанската црква. Светиот Дух му дал дарови на милоста, љубовта и сочувството.

Матеј

Тука е и Матеј, ученик кој ѝ бил мошне потребен на оваа група. Матеј знаел да работи со бројки. Неговата прецизна, педантна природа, љубовта кон детали имале голема важност за растот на Црквата. Додека ги читаме евангелијата, гледаме дека Матеј бил најверен хроничар и прецизен пренесувач на Христовите проповеди. Ма-

теј бил „сценограф“ кој грижливо ги запишувал самите Христови зборови, а тука спаѓа и Исусовата најсилна проповед, во 5,6 и 7. глава од Евангелието според Матеј.

Андреј

Да се сетиме на Андреј. Андреј го довел Петар кај Исуса. Тој бил оној кој го нашол момчето со пет леба и две риби. Андреј бил тој што ги довел Грците кај Исуса. Андреј бил човек кој имал очи за луѓето. Никој не бил занемарен во негова близина. Неговите очи биле насочени кон надворешното, кон другите, а не кон внатре, кон самиот себеси.

Ова е само мал број меѓу примерите кои ни помагаат да сфатиме дека Христос, таа мала група од дванаесет ученици со различни дарови, ја одбрал за да ја изврши задачата доверена на Црквата. По едноставно кажано – Христовата мисија била остварена благодарение на многубројните различни дарови на учениците, организирани во мали работни групи, вешто комбинирани за извршување на службата.

Сабоиџа, 25 јуни 2022

„Растот зависи од...“

Во целиот свет, црквите кои растат се цркви кои ја нагласуваат службата во мали групи.

Во својата книга „Христови слуги“ Готфрид Остервал кажува: „Постои изобилство докази за тесната врска на растот на Адвентистичката црква со растот на црквата и работата на малите групи“ (стр. 26). Тој понатаму продолжува:

„Врз основа на серијата споредбени студии, кои ги опфаќаат и адвентистичките месни цркви кои брзо растат, можеме да ги истакнеме следните обележја:

- 1. Вистинско заедништво меѓу верниците, кое се протега и кон луѓето кои не се со нас во верата.**
- 2. Активен живот на заедничко проучување на Библијата и молитви.**
- 3. Мали работни групи, кои извршуваат различни служби во црквата.**
- 4. Активна програма за сведочење на црковната територија, со посебни задачи и цели.**
- 5. Служба која е целокупна, богата, многострана и добро планирана.**
- 6. Атмосфера како во семејство, со многу љубов, радост и мир.**
- 7. Проповедање во кое Христос е средиштето.**

Вака организираната работа, ја оживува црквата. Да размислиме што би се случило кога во нашата црква би се организирале мали групи и кога тие би станале средиште на библиските проучувања, молитви, заедништво и мисионска работа? Што би се случило кога тие би станале точки во кои би се стопиле даровите на верниците, точки на конкретна територијална поделба на задачите на службите?

Тој план на работа во мали групи не е нов. Во книгата „Христијанска служба“ на стр. 72, Елена Вајт ни го упатува следниот совет:

„Во секоја црква би требало да постојат добро организирани групи на работници за работа во близина на црквата...“ А еве и конкретен повик за организирање мали групи во црквата: „Зошто верниците не чувствуваат подлабока, посериозна грижа за оние кои се далеку од Христа? Зошто не се состануваат двајца или тројца да се молат на Бога за спасение на една одредена душа, а потоа за некоја друга. Сакам да упатам повик во нашите цркви да се формираат групи за служба.“

ГРАДИВО ЗА САБОТНА ШКОЛА 2/2022
Мисионски стихови

Издава:

Христијанска адвентистичка црква,
црква на адвентистите
на седмиот ден

Техничка обработка:

Мелита Томовска

Превел:

Илија Киров

Одговара:

Томе Трајков

ЗА ИНТЕРНА УПОТРЕБА